

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 11T/58/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324011104
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislav Kováč
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2025:2324011104.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom Mgr. Stanislavom Kováčom, na hlavnom pojednávaní konanom v Galante dňa 09. septembra 2025, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Nitre, hlásený trvalý pobyt C. D. E. XXX/XX, F.,

sa uznáva za vinného, že

v období od augusta 2019 do 09.09.2025, s výnimkou obdobia od 12.09.2019 do 06.12.2019, kedy bol hospitalizovaný, zanedbal svoju zákonnú povinnosť prispievať na výživu svojho dieťaťa G. B., ktorá mu vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a bol k nej zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 17P/25/2019 zo dňa 26.06.2019, právoplatný dňa 09.08.2019, sumou 400 € mesačne vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa A. B., bydliskom C. XXX/XX, F., túto vyživovaciu povinnosť riadne neplnil, hoci mu objektívne nič nebránilo vykonávať zárobkovú činnosť, z ktorej by túto vyživovaciu povinnosť hradil, okrem čiastočných úhrad spolu vo výške 7 800 €, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 20 200 €,

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

čím spáchal

úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to mu ukladá

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienienečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienienečného odsúdenia na 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zameškané výživné.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 13.09.2024 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta obžalobu č. 3Pv 204/24/2202 na obžalovaného. Obžalovanému bolo vznesenie obvinenia oznámené dňa 20.08.2024. Súd vo veci vydal trestný rozkaz, doručený obžalovanému dňa 21.09.2024, proti ktorému podal obžalovaný odpor, a následne vec prejedal na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 12.02.2025 uviedol, že je nevinný zo žalovaného skutku. Bol na ňom spáchaný podvod, daňové priznanie za rok 2018 mu robila oprávnená napísala tam strašne vysoký príjem, ktorý reálne nemal. Má psychické problémy, v septembri 2020 sa zamestnal vo Francúzsku. O financie sa nestaral, cez mamu posielal na výživné 200 € mesačne. Nevládze platiť 400 € mesačne, neplatí už vyše roka. Návrh na zníženie výživného nepodal, pracoval a bral lieky. Vo H. mal príjem cca 2 600 € mesačne, pracoval aj v Taliansku, Nemecku, Srbsku a na Slovensku. Aktuálne má príjem od 1 000 € do 5 000 € mesačne, momentálne však nemá žiaden príjem.

Svedkyňa A. B. na hlavnom pojednávaní dňa 12.02.2025 vypovedala, že výživné jej od 08/2019 uhrádzala matka obžalovaného, nevie z hlavy koľko presne. Obžalovaný však o tejto povinnosti vedel. Aktuálne je vypláca výživné úrad práce, o dieťa je riadne postarané a skutok nemá na neho nepriaznivý vplyv. Obžalovaný má ešte 2 nemanželské deti na ktoré riadne platí výživné. Ohľadom výživného spolu komunikovali SMSkami, stále vravel, že peniaze potrebuje na iného účely. Daňové priznanie za rok 2018 vypracovala z dokladov, ktoré jej obžalovaný predložil.

Podľa rodného listu G. B. je obžalovaný jeho otcom.

Podľa rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 17P/25/2019 zo dňa 26.06.2019, právoplatný dňa 09.08.2019, bol obžalovaný zaviazaný platiť na výživu syna G. sumu 400 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky A. B..

Obžalovaný k tomu uviedol, že rozsudok bol vypracovaný na základe daňového priznania z príjmov FO za rok 2018 vypracovaný bývalou manželkou na základe nepravdivých podkladov, takéto príjmy nikdy nemal. Od tej doby už uplynulo 7 rokov, nemožno stále vychádzať z tohto priznania.

Podľa detailov transakcii z účtu obžalovaného v I. J. tento uhradil oprávnenej od 20.07.2021 viacerými transakciami spolu 7 800 €.

Obžalovaný k tomu uviedol, že od podania trestného oznámenia uhradil 9 800 €. On sa plateniu výživného nevyhýbal, ale uhradil, koľko mohol.

Podľa zoznamu vozidiel obžalovaného tento vlastní 1 nákladné vozidlo, na ktoré sú vedené viaceré exekútorské blokácie, a 1 osobné vozidlo.

Podľa výpisu zo živnostenského registra má obžalovaný zapísaných viacero živností.

Podľa výpisu z registra exekúcií sú na obžalovaného vedené exekúcie v celkovej sume istín presahujúcich 10 000 €.

Obžalovaný k tomu uviedol, že bývala manželka mala na starosti vyplácanie faktúr, na čo jej dával peniaze, no ona ich neuhradila, z čoho má tieto dlhy.

Podľa oznámenia úradu práce Galanta z 29.11.2023 obžalovaný nebol v sledovanom období (obdobie nie je uvedené – pozn. sudca) vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Podľa odpovede Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta zo dňa 19.02.2025 na G. B. vypláca od 01.10.2024 náhradné výživné v sume 400 € mesačne oprávnenej.

Podľa odpovede Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie zo dňa 18.02.2025 bol u nich obžalovaný hospitalizovaný od 12.09.2019 do 06.12.2019.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že skutok sa stal a vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná. Povinnosť platenia výživného bola vykonanými dôkazmi preukázaná a sporná bola iba výška tejto vyživovacej povinnosti. Táto bola určená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 17P/25/2019 zo dňa 26.06.2019 vo výške 400 €, pričom obžalovaný nepreukázal žiadnu zmenu pomerov na svojej strane, ktorá by odôvodňovala platenie nižšej ako súdom určenej sumy. Vo svojej výpovedi sa síce odvolával na zdravotné problémy, avšak jediný doklad o nich predložil potvrdenie o hospitalizácii počas 3 mesiacov v roku 2019. Preukázaná doba hospitalizácie nepredstavuje dôvod na neplatenie výživného počas žalovaného obdobia 6 rokov, keďže vo zvyšnom čase mohol obžalovaný vykonávať zárobkovú činnosť.

Obžalovaný nepredložil ani nenavrhol žiadne ďalšie dôkazy na preukázanie svojho tvrdeného nepriaznivého zdravotného stavu a s tým spojenou zníženou zárobkovou schopnosťou, či o zmene pomerov od rozhodnutia o určení výšky výživného. Súd vystupuje v konaní ako arbiter medzi dvoma rovnoprávnymi stranami a svojvoľným obstarávaním dôkazov súdom v prospech niektorej zo strán by došlo k porušeniu zásady rovnosti strán (§ 2 ods. 14 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „TP“). Zisťovanie skutkového stavu veci je úlohou orgánov činných v trestnom konaní, pričom právo obstarávať dôkazy majú aj strany (§ 2 ods. 10 TP). Súd môže síce vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrholi (§ 2 ods. 11 TP), toto ustanovenie však nemožno vykladať izolovane od spomenutých zásad a týka sa zásadne iných okolností ako skutkového stavu, potrebných pre rozhodnutie, napr. zisťovanie príčetnosti páchatela, dôkazy k rozhodovaniu o treste (aktuálny výpis z registra trestov, pripojenie spisov so zbiehajúcou trestnou činnosťou) či o ochrannom opatrení (znalecké posudky).

Obžalovaný za obdobie od augusta 2019 do 09.09.2025, ktoré predstavuje spolu 70 mesiacov, mal obžalovaný zaplatiť oprávnenej celkovo 28 000 € (70 x 400 €), pričom bolo preukázané zaplatenie 7 800 €. Uvedenú dobu páchania trestného činu 6 rokov predstavuje páchanie po dlhší čas.

Vzhľadom na spáchanie činu napriek vedomosti obžalovaného o svojej povinnosti platiť výživné bola preukázaná úmyselná forma zavinenia.

Takto zistený skutkový stav veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu trestného činu, i jeho konkrétne spáchanie, boli na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia dôkazov týkajúcich sa skutkových zistení dospel súd k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, že ho spáchal obžalovaný a tak svojim konaním naplnil vyššie uvedené zákonné znaky trestného činu. Súd nezistil nepatrnú závažnosť konania na použitie špecifického materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 TZ.

V odpise registra trestov má obžalovaný 1 záznam z roku 2019 pre trestný čin podľa § 289 ods. 1 TZ, v ktorom sa osvedčil. Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR má záznamy z roku 2023 za priestupok v doprave a proti občianskemu spolunažívaniu.

Súd mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody od 1 do 5 rokov. U obžalovaného nezistil žiadnu pohľadujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Čiastočné splátky výživného vzhľadom na ich pomer k celkovej sume neboli vyhodnotené ako príčinenie o odstránenie škodlivých následkov podľa § 36 písm. k) TZ.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil, že sa jedná o prvé odsúdenie obžalovaného pre zanedbanie povinnej výživy pričom vykonáva čiastočné platby výživného. Súd preto považoval za postačujúce uloženie podmienkové trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, aby obžalovaný mohol ďalej vykonávať zárobkovú činnosť a výživné uhrádzať. Vzhľadom na značnú výšku zameškaného výživného mu určil skúšobnú dobu na dva a pol roka a zároveň povinnosť zaplatiť podľa svojich schopností zameškané výživné, čím sa odstráni nepriaznivé následky trestného činu. V opačnom prípade by obžalovaný musel trest odňatia slobody vykonať.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa

rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 TP). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 TP).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ TP) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 TP),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ TP), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 TP); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 TP),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodeneц, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 TP).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 TP).